

## I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1567/2003****af 15. juli 2003****om bistand til politikker og aktioner vedrørende reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder i udviklingslande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

efter proceduren i traktatens artikel 251 <sup>(2)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er dybt bekymret over situationen med hensyn til reproduktiv og seksuel sundhed for kvinder og mænd, navnlig i alderen fra 15 til 49, i udviklingslandene. Den høje dødeligheds- og sygdomsfrekvens for kvinder i forbindelse med graviditet og fødsel og manglen på en alsidig vifte af sikre og pålidelige ydelser, leverancer og information inden for reproduktiv og seksuel sundhed og pleje samt udbredelsen af hiv/aids er med til at underminere alle bestræbelser på at udrydde fattigdom, fremme en bæredygtig udvikling, udvide mulighederne og sikre befolkningen i udviklingslandene et udkomme.
- (2) Mænds, kvinders og unges individuelle frihed til via hensigtsmæssig adgang til oplysninger, uddannelse og tjenesteydelser at træffe et valg i anliggender, der angår deres reproduktive og seksuelle sundhed og dermed forbundne rettigheder, er en vigtig del af fremskridtet og udviklingen og kræver både, at regeringerne træffer foranstaltninger, og at den enkelte påtager sig et ansvar.
- (3) Retten til at nyde den højest opnåelige fysiske og psykiske sundhed er en grundlæggende menneskeret i overensstemmelse med artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettighederne. Denne ret nægtes over en femtedel af verdens befolkning.
- (4) Efter artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal der sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter.

- (5) Fællesskabet og dets medlemsstater støtter individets ret til frit at vælge, hvor mange børn det ønsker at få og med hvilket interval. De fordømmer enhver krænkelse af menneskerettighederne i form af tvungen abort eller sterilisering, barnemord, udstødelse, efterladelse eller mishandling af uønskede børn som middel til at kontrollere befolkningstilvæksten.
- (6) Både Europa-Parlamentet og Rådet har talt for en større indsats fra Fællesskabets side på området for reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder i udviklingslandene.
- (7) Artikel 25, stk. 1, litra c) og d), og artikel 31, litra b), nr. iii), i AVS-EU-partnerskabsaftalen <sup>(3)</sup> underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 sigter klart mod at integrere strategier til forbedring af adgangen til grundlæggende sociale tjenesteydelser.
- (8) Fællesskabet og dets medlemsstater bør fortsat yde et aktivt bidrag til støtte af politikker og programmer vedrørende reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder i udviklingslandene og forpligter sig til også fremover at spille en hovedrolle på dette område ved at prioritere sundhedsaspekterne som led i en samlet politik for udryddelse af fattigdom.
- (9) Fællesskabet og dets medlemsstater er besluttet på at yde et omfattende bidrag for at nå millenniumudviklingsmålene om at reducere barselsdødeligheden med tre fjerdedele, opnå ligestilling mellem kønnene og opnå adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og -ydelser over hele verden.
- (10) Der var på Monterrey-konferencen enighed om, at øget offentlig udviklingsbistand (ODA) og gældssaneringsordninger bør anvendes til opnåelse af bedre resultater på sundheds- og uddannelsesområdet, og EU har en vigtig rolle at spille med hensyn til at undersøge, hvordan øget ODA kan udnyttes mere effektivt til fremme af en bæredygtig udvikling.

<sup>(1)</sup> EFT C 151 E af 25.6.2002, s. 260.

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets udtalelse af 13.2.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 16.6.2003.

<sup>(3)</sup> EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

- (11) Den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD), der fandt sted i Kairo i 1994, og ICPD + 5 i 1999 opstillede en ambitiøs dagsorden. Fællesskabet og dets medlemsstater fastholder deres forpligtelse over for den specifikke målsætning på området reproduktiv sundhed, som blev vedtaget på ICPD, nemlig gennem det primære sundhedssystem at gøre ydelser inden for reproduktiv sundhed tilgængelige for alle personer i den relevante alder, så hurtigt som muligt og senest i 2015 (ICPD-handlingsprogram, punkt 7.6).
- (12) Fællesskabet og dets medlemsstater har forpligtet sig til at respektere de principper, som er vedtaget på ICPD og ICPD + 5, og opfordrer det internationale samfund, navnlig de udviklede lande, til kollektivt at påtage sig en passende del af den finansielle byrde fastlagt i ICPD-handlingsplanen.
- (13) Siden ICPD er der gjort fremskridt, men der må stadig gøres meget for at sikre, at alle kvinder kan have en sund graviditet og føde under sikre betingelser, at unges behov med hensyn til seksuel og reproduktiv sundhed imødekommes, og at vold og misbrug over for kvinder stoppes, også i flygtninge- og konfliktsituationer.
- (14) Permanent adgang til billigere og mere effektive og acceptable midler til svangerskabsforebyggelse og beskyttelse mod seksuelt overførte infektioner, herunder hiv/aids, er afgørende for opnåelsen af ICPD's mål. Dette kræver, at der er tilstrækkeligt udbud og udvalg af kvalitetsprodukter på området reproduktiv sundhed til enhver, som har behov for det. Denne form for sikkerhed kræver ikke blot tilstedeværelsen af de faktiske produkter, men også kapacitet til at forudberegne, finansiere, fremskaffe og levere dem de steder, hvor der er behov for dem, og på det rette tidspunkt.
- (15) FN's kvindekongress i Beijing i 1995 og Beijing + 5 bekræftede på ny ICPD-handlingsplanens målsætninger, idet det understregedes, at usikre aborter udgør en trussel mod mange kvinders liv, og at dødsfald og skader kan forebygges gennem sikre og effektive reproduktive sundhedsforanstaltninger.
- (16) Denne forordning støtter ikke initiativer, som tilskynder til sterilisering eller abort eller til utilbørlig testning af svangerskabsforebyggende metoder i udviklingslandene. Når der gennemføres samarbejdsforanstaltninger, må det ske under nøje overholdelse af afgørelserne truffet på ICPD, navnlig punkt 8.25 i ICPD-handlingsplanen, hvorefter bl.a. abort under ingen omstændigheder bør nyde fremme som metode til familieplanlægning. Efter en abort bør der omgående fremsættes tilbud om rådgivning, uddannelse og hjælp til familieplanlægning, hvilket også vil bidrage til at undgå nye aborter.
- (17) Erfaringen viser, at befolknings- og udviklingsprogrammer er mest effektive, når der er taget skridt til at forbedre kvindernes status (ICPD-handlingsplanens punkt 4.1). Ligestilling mellem kønnene er en forudsætning for bedre reproduktiv sundhed, og mænd bør i fuldt omfang tage ansvaret for deres seksuelle og reproduktive adfærd (ICPD-handlingsplanens punkt 4.25).
- (18) Effektiviteten i forbindelse med programmer til støtte for nationalt ledede strategier til forbedring af den reproduktive og seksuelle sundhed i udviklingslandene er i vidt omfang afhængig af en forbedret koordinering af hjælpen på såvel europæisk som internationalt plan, navnlig med særorganer, fonde og programmer under FN, i særdeleshed FN's Befolkningsfond.
- (19) Leverandører af ydelser på det reproduktive sundhedsområde har en vigtig rolle at spille i forebyggelsen af hiv/aids og andre seksuelt overførte infektioner.
- (20) Rådets forordning (EF) nr. 1484/97 af 22. juli 1997 om støtte til befolkningspolitik og -programmer i udviklingslandene <sup>(1)</sup>, som gjaldt indtil den 31. december 2002, bliver overflødiggjort ved nærværende forordning og bør derfor ophæves. De erfaringer, der er gjort i forbindelse med dens anvendelse, bør afspejle sig i anvendelsen af nærværende forordning.
- (21) I denne forordning fastlægges for hele programmets varighed en finansieringsramme, som udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren <sup>(2)</sup>.
- (22) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen <sup>(3)</sup>.
- (23) Målene for den foreslåede handling, nemlig forbedring af seksuel og reproduktiv sundhed og sikring af respekten for de hermed forbundne rettigheder med særlig henvisning til udviklingslandene, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne af den foreslåede handling bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

<sup>(1)</sup> EFT L 202 af 30.7.1997, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

<sup>(3)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Kapitel I

### Formål og anvendelsesområde

#### Artikel 1

1. Fællesskabet støtter aktioner, der skal forbedre reproduktiv og seksuel sundhed i udviklingslandene og sikre respekt for de hermed forbundne rettigheder.

2. Fællesskabet yder finansiel bistand og passende sagkundskab med henblik på at fremme en helhedsorienteret strategi for og anerkendelse af reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder som fastlagt i ICPD-handlingsplanen, herunder sikkert moderskab og adgang for alle til en alsidig vifte af sikre og pålidelige ydelser inden for reproduktiv og seksuel sundhed og pleje.

3. Ved fordelingen af finansieringsmidlerne og sagkundskaben prioriteres:

- a) de fattigste og mindst udviklede lande og de mest ugunstigt stillede befolkningsgrupper i udviklingslandene
- b) aktioner, som komplementerer og forstærker både udviklingslandenes politikker og kapacitet og den bistand, der ydes gennem andre instrumenter i udviklingssamarbejdet.

#### Artikel 2

Formålet med de aktiviteter, der gennemføres i medfør af denne forordning, er:

- a) at sikre kvinders, mænds og unges ret til god reproduktiv og seksuel sundhed
- b) at give kvinder, mænd og unge adgang til på området for reproduktiv og seksuel sundhed en alsidig vifte af kvalitetsbetonede, sikre, tilgængelige, billige og pålidelige ydelser, leverancer, uddannelse og information, herunder oplysninger om alle former for metoder til familieplanlægning
- c) at reducere barselsdødeligheden og -sygeligheden, især i de lande og befolkningsgrupper, hvor den er højest.

#### Artikel 3

1. Fællesskabets finansielle støtte ydes til specifikke foranstaltninger, der henvender sig til de fattigste og mest udsatte befolkningsgrupper i landdistrikter og byområder og er udformet til at nå de formål, som er beskrevet i artikel 2, særlig sådanne som sigter mod:

- a) at støtte og fremme politik og operationelle rammer og tiltag, som er skræddersyet til at nå specifikke mål om gradvis gennemførelse af befolkningens ret til passende basale sundhedsydelser og ansvarlige leverandører af ydelser
- b) at sikre bedre adgang til ordentlige reproduktive og seksuelle sundhedsydelser ved navnlig at tilbyde svangerskabsforebyggende muligheder samt forebyggelse og diagnose af seksuelt overførte infektioner, herunder hiv/aids og tilbud om frivillig, fortrolig rådgivning og testning

c) at tilbyde såvel ganske unge som unge voksne undervisningsprogrammer, der fokuserer på sammenhængen mellem familieplanlægning, reproduktiv sundhed, seksuelt overførte sygdomme og betydningen af hiv/aids for deres parforhold, og som giver dem de nødvendige oplysninger, ydelser og færdigheder, således at de kan beskytte deres reproduktive og seksuelle sundhed og undgå uønsket graviditet, og inddrager dem i udformningen og gennemførelsen af sådanne programmer

d) at bekæmpe praksis, som er skadelig for kvinders, unges og børns seksuelle og reproduktive sundhed, som f.eks. omskæring af kvinder, seksuel vold, barneægteskaber og tidlige ægteskaber

e) at sørge for et permanent udbud af og adgang til billige, mere effektive og acceptable metoder til svangerskabsforebyggelse og beskyttelse mod seksuelt overførte infektioner, herunder hiv/aids

f) at fremme alsidige modersundhedsprogrammer, herunder tilbud om kvalitetsbetonet pleje før, under og efter svangerskabet og etablering eller udbygning af et professionelt korps af uddannede fødselshjælpere

g) at tilbyde effektiv akut hjælp under og efter fødslen, herunder også ved komplikationer i forbindelse med usikre aborter

h) at nedbringe antallet af usikre aborter ved en reduktion i antallet af uønskede svangerskaber ved at tilbyde familieplanlægning, engageret rådgivning og information, herunder svangerskabsforebyggelse, og ved at investere i at uddanne og udstyre passende personale, herunder sundhedspersonale, til under acceptable hygiejniske og trygge vilkår at behandle de komplikationer, der er forbundet med usikre aborter.

2. For at gennemføre ovenstående vil der især blive lagt vægt på behovet for at forbedre sundhedssystemerne i udviklingslandene. I denne proces må der sikres deltagelse og høring af lokalsamfund, familier og berørte parter, med særlig vægt på de fattige, kvinderne og de unge. Med henblik på at sikre, at forbedringerne inden for sundhed og velfærd bliver bæredygtige, vil alle foranstaltninger desuden blive gennemført sideløbende med bredt baserede investeringer i den sociale sektor, herunder uddannelse, lokale tiltag, ligestilling og kønsbevidsthed, miljøforbedringer, økonomisk velfærd, fødevarer sikkerhed og ernæring.

#### Artikel 4

1. Som led i de i artikel 3 omhandlede aktiviteter kan Fællesskabets støtte tage form af:

- a) finansiering af forskning og handlingsprogrammer (der så vidt muligt skal udføres af eller i samarbejde med eksperter eller institutioner fra partnerlandet)

- b) faglig bistand, uddannelse, rådgivning og andre ydelser
- c) leverancer, såsom lægemidler og medicinsk udstyr, produkter og arbejder
- d) revision, evaluering og overvågningsopgaver.

Forbedring af den nationale kapacitet prioriteres med henblik på bæredygtighed på lang sigt.

2. Fællesskabet kan finansiere både investeringsudgifter, dog ikke indkøb af fast ejendom, og i ekstraordinære og behørigt dokumenterede tilfælde og under hensyn til, at foranstaltningen så vidt muligt skal sigte mod levedygtighed på mellemlang sigt, faste udgifter (herunder administrationsudgifter, vedligeholdelses- og driftsomkostninger), som midlertidigt udgør en byrde for partneren, således at der gøres den bedste brug af den i stk. 1 omhandlede støtte.

## Kapitel II

### Gennemførelse af støtten

#### Artikel 5

1. Den finansiering, som Fællesskabet yder i henhold til denne forordning, har form af gavebistand.
2. Der søges i forbindelse med hver samarbejdsforanstaltning et finansielt bidrag fra de partnere, der er omhandlet i artikel 6. Ved angivelsen af det ønskede beløb tages der hensyn til de berørte partners betalingssevne og den pågældende foranstaltnings art. Under visse omstændigheder kan bidraget ydes i naturalier, hvis partneren er en ikke-statslig organisation (ngo) eller en lokalt baseret organisation.
3. Ydelse af finansiell bistand i henhold til denne forordning kan afføde samfinansiering med andre donorer, særlig med medlemsstaterne, De Forenede Nationer og internationale eller regionale udviklingsbanker eller finansieringsinstitutioner.
4. I forbindelse med foranstaltningerne i artikel 3, stk. 1, litra b)-g), tilstræbes det at integrere interventioner til fremme af reproduktiv og seksuel sundhed og dermed forbundne rettigheder og aktioner rettet mod fattigdomssygdomme.

#### Artikel 6

1. Blandt de partnere, der er støtteberettigede i henhold til denne forordning, kan nævnes:
  - a) statslige administrative myndigheder og organer på nationalt, regionalt og lokalt plan
  - b) lokale myndigheder og andre decentraliserede organer
  - c) lokalsamfund, ngo'er, lokalt baserede organisationer og andre almennyttige fysiske og juridiske personer fra den private sektor
  - d) regionale organisationer

- e) internationale organisationer såsom De Forenede Nationer og FN's særorganer, fonde og programmer samt udviklingsbanker, finansieringsinstitutioner, globale initiativer og internationale offentlige/private partnerskaber
- f) forskningsinstitutter og universiteter.

2. Med forbehold af stk. 1, litra e), åbnes der adgang til finansiell støtte for partnere, hvis hovedkontor er beliggende i en medlemsstat eller i et tredjeland, som er modtager eller potentiel modtager af bistand fra Fællesskabet i henhold til denne forordning, forudsat at dette kontor er det faktiske center, hvorfra virksomhedsaktiviteterne ledes. Dette kontor kan dog i ganske særlige tilfælde være beliggende i et andet tredjeland.

#### Artikel 7

1. I tilfælde, hvor foranstaltningerne er genstand for finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og lande, der nyder fordel af de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, skal det i aftalerne fastsættes, at betaling af skatter, told og afgifter ikke finansieres af Fællesskabet.

2. I alle finansieringsaftaler eller -kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, skal det fastsættes, at de er genstand for overvågning og finanskontrol fra Kommissionens side, som kan foretage kontrol på stedet og inspektioner, samt for revision fra Revisionsrettens side ifølge de sædvanlige ordninger, som Kommissionen har fastlagt i medfør af de gældende bestemmelser, særlig i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (<sup>1</sup>), i det følgende benævnt »finansforordningen«.

3. Der træffes foranstaltninger til at fremhæve, at den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, er bistand fra Fællesskabet.

#### Artikel 8

1. Deltagelse i udbud og aftaler er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og alle udviklingslandene. Andre tredjelande kan i ekstraordinære tilfælde også deltage.
2. Leverancerne skal have oprindelse i modtagerlandet, andre udviklingslande eller medlemsstaterne. I ekstraordinære tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre tredjelande.

#### Artikel 9

1. For at sikre sammenhæng og komplementaritet som omhandlet i traktaten og at disse foranstaltninger som helhed får den største nyttevirkning, træffer Kommissionen alle nødvendige koordinationsforanstaltninger, herunder:

- a) fastlæggelse af en ordning for systematisk udveksling og analyse af oplysninger om de finansierede foranstaltninger og sådanne, som Fællesskabet og medlemsstaterne foreslår at finansiere

<sup>(1)</sup> EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

b) koordination på stedet af foranstaltningernes gennemførelse ved regelmæssige møder og informationsudveksling mellem repræsentanter for Kommissionen og medlemsstaterne i modtagerlandet.

2. Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne tage initiativ til at sikre en passende koordination med de andre berørte donorer, særlig dem, der indgår i De Forenede Nationers system.

### Kapitel III

#### Finansielle bestemmelser og beslutningsprocedurer

##### Artikel 10

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning fastlægges for perioden 2003 til 2006 til 73,95 mio. EUR. Den årlige tildeling godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag eller ved anvendelse af de instrumenter, der er nævnt i den institutionelle aftale af 6. maj 1999.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

##### Artikel 11

1. Kommissionen har ansvaret for at fastlægge strategiske retningslinjer for programmeringen med henblik på at definere Fællesskabets samarbejdsforanstaltninger i form af målbare mål, prioriteringer og tidsfrister for specifikke indsatsområder, forudsætninger og forventede resultater. Programmeringen er årlig og vejledende.

2. Kommissionens repræsentant forelægger de strategiske retningslinjer for programmeringen af de foranstaltninger, der skal gennemføres, for medlemsstaterne i det udvalg, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, hvor de tages op til drøftelse en gang om året. Udvalget afgiver udtalelse om disse spørgsmål efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

##### Artikel 12

1. Det pålægges Kommissionen at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre procedurer, navnlig procedurerne i finansforordningen.

2. Afgørelser om foranstaltninger, hvortil finansieringen i henhold til denne forordning overstiger 3 mio. EUR, og alle ændringer af disse foranstaltninger, som medfører en omkostningsoverskridelse på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb for den pågældende foranstaltning, træffes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne om afgørelser om og ændringer af foranstaltninger, der beløber sig til 3 mio. EUR og derunder.

##### Artikel 13

1. Kommissionen bistås af det for udviklingsspørgsmål geografisk kompetente udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 45 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

### Kapitel IV

#### Rapporteringsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

##### Artikel 14

1. Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen i sin årsrapport til Europa-Parlamentet og Rådet om Fællesskabets udviklingspolitik oplysninger om retningslinjerne for sin årlige vejledende strategiske programmering og om de i det pågældende år finansierede foranstaltninger samt Kommissionens konklusioner med hensyn til denne forordnings gennemførelse i det foregående regnskabsår. Sammendraget skal i særdeleshed indeholde oplysninger om foranstaltningernes styrke og svagheder, om dem, der er indgået kontrakter med, og om de pågældende kontraktbeløb samt om resultaterne af eventuelle uafhængige evalueringer af specifikke foranstaltninger.

2. Senest et år før udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en omfattende, uafhængig evalueringsrapport om dens gennemførelse, hvori der redegøres for, hvorvidt de aktioner, der er iværksat i henhold til denne forordning, har været effektive, og udstikkes retningslinjer for at forbedre fremtidige foranstaltningers nyttevirkning. Kommissionen kan på grundlag af denne evalueringsrapport stille forslag med hensyn til denne forordnings videre fremtid og eventuelt forslag til ændringer af den.

##### Artikel 15

Forordning (EF) nr. 1484/97 ophæves. Foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, gennemføres dog fortsat i henhold hertil.

##### Artikel 16

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes indtil den 31. december 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

*På Europa-Parlamentets vegne*

P. COX

*Formand*

*På Rådets vegne*

G. TREMONTI

*Formand*

---